

1894-09-18

bü • - ç ½ ^ , ½ ç Ä - ± Á . 4 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10812>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΧΗ ΣΥΝΑΡΩΣΗΣ ΠΡΟΙΔΗΓΕΙ

Έτρεται εν Κύπρῳ Σελίνια.....	8
Ἐν τῷ Εὐωτοῦ.....	16

Անձաւ չէրդրու ծեսն ոչ ցիսդրու պահ; ու ինձ
էքստրզն, աւ չէլ բայց չըստեւնք ուղարկա-
սի; ծեսն ոչ թշուի ու ուղարկած աւտու

NEON ENOZ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και ιατότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

ΣΥΝΟΙΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ
περί της πραξικογένειας και του νεωτέρου
θεολογικού συστήματος.

‘Εἰνα Σάμω Ιανιδημένη ὄμονυμος ἐρημεῖ
ἐδημοσίευτεν εἰς τὰς ἀξιόλογους στήλας την
μακρὴν καὶ περιπούλαστον μελέτην τοῦ κα-
ληγοτοῦ κ. Ι. Βεζένιος εἰπεῖς τῆς παιδιάγαρις: οὐδὲ
τοῦ νεωτέρου διδακτικοῦ συστήματος. Ταύτην
μετατρέψουμεν γνών ταῦς στήλας τοῦ «Νίκου Βε-
ζένιου», φέρεται ούτε διτί παρέγγειν ωρείανιδιά-
τους ἀνάγνωσμα εἰς τὴν γραμμήν τῶν περιθώριων
διδαστρίζουσαν.

Μέρατι θέμεθια εἰς σειράν: ἀριθμῶν
νὰ ἔκβλεπωμεν μελέτην ἐπὶ τῇ; ἀνα-
τρεψόντος καὶ τῆς διδασταλίζεσσπών αὐ-
τας πρέπει νὰ ἔνωνται ἐν τῇ καλή
ἥματος ἐποχῇ. Ελπίζουμεν δὲ τὴ μελέτη
αὗτὴ διατύπων οὐαὶ εὑρεστήτῃ τὴν
κοινήν περιέργειαν καὶ τὴν πρᾶξιν τὴν
φιλεμοῦσσεις τάσιν, ἀλλὰ οὐαὶ γρήγορη
μενση. οὗτως εἰπεῖν, καὶ ὡς εἰσταγω-
γή ὡς ἀναγραφία, τις πρωπαραστατευητὴ εἰς
τὸν καταρρισμὸν συστήματος καλλι-
τέρου, τελειώσειρον καὶ ἀκριβεστέρου,
συστήματος καταστάντος ἀναποδεγμέ-
στου διὰ τοὺς θέλοντας νὰ φέρουσιν
εἰς εὑρέσιόν τι ἀποτέλεσμα, καὶ διὰ
τοὺς ὅρειλοντας νὰ διώσωσι πλήρη ι-
κανοποίησιν εἰς τὰς ἔνεστάτας τῆς
κοινωνίας ἀνάγκας. Θέλουμεν διεκιμάντη
νὰ παραστήτωμεν ἐν συντόμῳ ποίᾳ
τά σταύρεια λογικής τωνος ἐν τῇς ἑ-
πανθεσσιώς θεωρίαις, καὶ ἐπὶ ποίων τ-
στορικῶν, πυγμαλογικῶν, τίτικῶν καὶ
πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ βάσεων πρέπει νὰ
στρέψηται. Θέλουμεν στιλαρχαρτητὴ εἰς

τας περὶ αυτῆς οὐδεις τέρπεις γραμμάς
τὸ σύντονον τῆς νέας ταῦτης παιδίσκων.
γίνεται τῆς συμβολήσθετης ταῦτος γράψων
πρὸς τὴν παγκόσμιον τοῦ ἀνθρώπου
φύσιν καὶ πρὸς τὰς ἀνόργανας τῆς πα-
ρουσῆς τῆς νήσου οἰκισμάς. Θέλομεν
ἀναρρίζειν πᾶν, οὐτοις διηγεῖται πρὸς τὸν
σταυρόν, τοῦτον γὰρ ἐργασιῶν μὲν παρὰ
τῶν προσακτόνων μητρῶν, καὶ πᾶν οὗτοι
δένειν νὰ προστίθεται μετενείς αὐτά, θρεπ-
θεῖσμενοι πρὸ πάντων ἐπι τῆς ψυχῆς το-
γίας. Εάν δὲ ἐπι τέλους δὲν καταρθεῖ
σωμένιον γένερον μετενείσθω, θέλο-
μεν περὶ παιδίσκων γίνεται πατέρων, θέλο-
μεν τοῦ λάγχιστον διαταρθέσθη καὶ ὅρι-
σθη ἐκατόν τοῦ αὐτοῦ. Οὐκοῦν πασὲ εἰς τε
θύσιαν αἱ βίσσεις τῆς νέας παιδίσκων
καὶ τῆς ἐπιστήμης ήτοι, κατὰ τὴν τέλε-
τέρην πεποίθησαν, ἀποτελεῖται ἐν τῷ τῶν
κινήσιων τέρπειν τῆς οἰκισμάς πολιών. Τούτη

του πραγμάτευμάνων, Ηέλιοντος πατέρην
αὶ ἀνωρέτεις δικαιούσαι, τὰ ἀπαίστα ωρά-
τες τελούμενα πειράματα, ἐπειδὲ δὲ διε τούτου
του θελούμενου εὐχετήρη τῷ καὶ ἀρχετόπολι
ἐκ τῶν διάστατά λανθανόμενοι οἱ ἑπτάς εὑρίσκουσαι
σιγῇ εἰς τὴν συνέγειαν τῶν πεζῶν ἀνατρέψα-
σθαις τῶν νέων αρρεφούσων ἡμέραν λαρυγκώ-
τερόν τι καὶ ἀποτελεσμάτικά τερρού-
προσγραμμάτα πολές εὐχετήρη καὶ πλήρη-
έκτελεσιν τοῦ ἀμαρτεῖντος αὐτοῖς οἱ
ψυχῆς κατέδυτες πληρώτερον καθήκοντες

‘Η τῶν παρεκθέσιών των οἰώνων πατέσαι
γωγική ἐπιστήμη είναι ἐλλεπίδης, οὐ γάρ
τόσον περὶ τὴν γνῶσιν τῶν ἔργων
πρέπει νῦν στηρίζεσθαι αὐτῷ, διότι
κατὰ τὴν τεχνοτεχνικὴν καὶ τὴν συνεργα-
μελόγησιν αὐτῶν. Αἱ τέχνες πατέσαι γω-
γίας ἀλληλεπιδρούσαι μεταξὺ τῶν γονικῶν τεχνῶν
λύσεως, περὶ αὐτῶν ἐπιστημονεύοντες,
καὶ λόγων ἐπιστοῦτο μᾶλλον, ὡς ἐκ τῆς
γῆς καὶ ἐπιπολαίων, παρὰ δὲ τὰς
ἀναπόρευτους δράσους καὶ ἐξευνήσωσιν
αὐτὰς κατὰ βράχους, νὰ τὰς ἀνατεί-
ξωσι, καὶ νὰ ὀρίσωσι τὰς ἐκ τῆς τεχνη-
μογῆς τῶν ιερεγομένων συνεπείσεω-
συγκρίτων, ἐμως εἰνε ἀλληλές δὲ τοις
πλεῖστοις τῶν στοιχείων τεχνῶν, κανο-
νῶν τῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ τρόπου τῆς πολι-
πολλοῦ ἐγένοντο γνωσταί, καὶ δῆτα
πρωτῶν καθηκον τοῦ κατὰ τὴν ἐπιστη-
μῆμαν πατέσαι γωγή εἴνε τῇ μετέποτε
σιας συλλογῇ καὶ μελέτῃ τῶν περὶ
ἀνατερρρής παρεκθέσεων τῶν πατέσαι
μόντων αἰώνων.

Ἐν Γαλιλίᾳ μετέβη ἐκπαιδεύων τῶν περὶ παιδαγωγίας πραγματευθέντων εἰνε ἀνατολής την ὁ Ρουστών κατέγει τὴν πρώτην θέσιν. Ω ! πότεν ἔξαστοι περὶ ἀνατολῆς κανόνες εἰς τὸν Αἴγυλιόν του ἀναγνωσκόμενοι, δὲν τηδεῖται τὸ ἥπικὸν τῶν παιδαγωγῶν ἡμῶν κεφάλαιον ! Πρώτον ἡ περὶ τῆς θεοματίας τοῦ παιδὸς ἀναπτύξεως γνώμην, καθ' ἣν αἱ πνευματικαὶ ἀποκρίσεις δέουν νὰ ὕστεν αὐτόλοις πρὸς τὴν ἥπικίν την καὶ τὴν κατάστασιν τῶν θεογνητικῶν αὐτοῦ δυνάμεων. Πλὴν τούτου, ἡ μεγάλη προσοχὴ, τὴν ἐποίειν πρέπει νὰ διδωμεν εἰς τὸ σῶμα, εἰς τὴν ψυχήν, εἰς τὴν φρεσκήν τῶν πνεύμων ράψημα· διότι πρᾶτος δέος τῆς ἐν τῷ βίῳ ἐπιτυχίας ἡμῶν, ὃς ἐντὸς ως ὁ Σπένσερ ἐκερδάσται, εἶναι τὸ ὅμοιός του πρᾶτος.

σύμβολον ζώων. Τούτου ἐνεκεν συνιστώσ
νὰ εγκαταλείπηται. ὁ παῖς οὗτον τ
διηγετῶν εἰς τὴν διάθεσίν του καὶ ν
περιορίζηται ἢ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιθέτει
τοῦ διδασκάλου, ἐπίδρασις πολλάκει
ὑπερβολική καὶ ἐπιζήμιος. Διὰ το
τρόπον τούτου ἡ φύσις χορσιμεύε
τὸν ὕπερ αὐτήν καρφί τῶν τέκνων παῖδαγω
γίας καὶ ὡς φρουρίος καὶ ἀμεσῶς αὐτῶν
προστάτης. Ήπι τῆς ἀρχῆς στρέψε
μενοι ταῦτα, .ἀντιτείσαςτητηστην δι
τοῦ συστήματος τῶν βασικῶν ποινῶν
— σύντετον τῶν ἔκτελεσθεισῶν πρά
ξεων — τὰς ἀλλοτε βανανύσσους καὶ ἀ^π
στρέψει ποιάς, τὰς παρὰ τῷ διδα
σκάλῳ ἢ τῶν γνωμῶν ἀποθῶς ἐπερχ
μένων; οὐ ποτὲ τῶν τέκνων των. Τ
πολὺ μάλισται εἰ τῷ διωγτιών τοι
ἀνατρέπει τὰ ἐν αὐτῷ ἐπιπλα; αὐτέ
το πρᾶξι τιμωρίαν του νὰ τὰ διερίσσει
καὶ νὰ τὰ τακτοποιήσῃ. Θραύσει κατα
κερματίζει ἢ γάνει τὰ ποιγνίδια του
ἢ ταξιδικούς εἰς τὴν στέρησίν τω
ἢ εἰς τὴν διὰ τῶν ἀτομικῶν εἰκόνων
ων του ἀπεκτάστασιν αὐτῶν. Ε

πατέων ἐπειδὴ ἀγραπῆ πολὺν πρὸς τὸν
καὶ βίπτου νὰ ἔξιδενη καιρὸν; τὴν ἀ-
σύνομεν εἰς τὸν σίκου καὶ τοῦτο ἀρχεῖ
τὴν ἔτειν δὲ αὐτὴν τιμωρεῖ. Εἰς τὸν
Ρουστών ὁρεῖσθαι τὰς περὶ ἀγραπῆ
στοιχειῶσις ἀργάς ως καὶ τὸ ἐπάνω
κες τῆς ἑρακλειστῆς αὐτῶν, ἐκ τοῦ ὅ-
ποισυ νέα ἐδόθη ὄθιστις εἰς τὸ τοῦ αἱ-
ῶντος ἡμέραν πατέσιγωρικὸν σύστημα.

“Πι πατέσιγωρία δὲν είναι μόνον ψυ-
γγιστρικὸν ζήτημα καὶ ἀτομική τι-
μοσθετις. ἀλλὰ καὶ ζήτημα πολιτι-
κὸν, μεγάλως τὴν κοινωνίαν ἐνδια-
φέρον. (Ὦ; τοιούτῳ πολλὰ ὑπὸ πολ-
λῶν περὶ αὐτοῦ ἐγράψτησαν, πολλοὶ
ἐπὶ αὐτοῦ ἐπεργάτησαν προσβλήματα
ως καὶ ἡ κατὰ τὸ μαζί?ον ἡ γῆται
ἴστιγκτος αὐτῶν λύσις. Επειδὴ δι-
πρὸς ὅλην γένετο λόγος περὶ Γαλ-
λιας. Ἐπειρωπήτω μοι νὰ προσθέσω
διε τὴν ἐπανάστασις, τῆς ἐποίας ἐμέμ-
φηραν μετ' ὑπερβολεκῆς ἵσως αὐτοτη-
ρότητος διε κακὴν ἐποιήσατο γρή-
σιν τῆς ἔξουσίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος
τούτου. διε τὴν ἐπανάστασις, λέγω, ο-
κήρυξε μετά παρρησίας διὰ τοῦ στό-
ματος τοῦ Ταλεντούτου καὶ τοῦ Κον-

τερσέτου, τὰ δικαιώματα τῆς οἰκογενείας ὡς καὶ τὰ τοῦ αὐθιώπου, κατεδίκασε τὸς ἐπὶ τῆς ἀτακικῆς ἐλευθερίας πιέσεις τῶν ἀνωτέρων, καὶ τέλος ἐξήρισε τὰς ἀργας τῆς μαζληλον καθαράς καὶ φιλεῖνέρων ισότητας. Οἱ ἐπαναστατικοὶ πρῶτοι ἀπεπιερχόμενοι νὰ γενικεύσωσι τὰ γράμματα, νὰ διεπιπείρωσι τὰ φῶτα μεταξὺ ὄλων τῶν τάξεων τῆς κοινωνίας, νὰ ἴδρυσωσι σχολάς εἰς ὅλους τοὺς ἀγόρους καὶ τὰ γωνία. Αὗτοι πρῶτοι ἐπειθύμουσι ὅπως διὰ τοὺς κατέγοντας ἀνωτέρους ἐν τῇ κοινωνίᾳ σερφάν τὰ γράμματα, γρατιμεύσωσι, οὐχὶ ὡς εὑρίστατοι τοιούτοις γρατιμεύσωσι, ὡς ἀπλῆτοι καὶ χαλώς ὄμιλοιν καὶ γράμματα-έπων, μηδὲ ὡς ἡ βάσις τοιούτοις γράμματας καὶ πατριωτικῆς μαρτύρσεως, δυναμενὴν ἢ ἀναδειξῆν καλούς μαζληλον πολίτας ἡ εὐρυτερογνοντας ἰγγραμμάτους. Μίας τοις ἐπιστήμης τὸ αὐτὸν ἔδιδεντον, ὡς καὶ εἰς τὰ γράμματα, ἐν διαφέροντος καὶ ἐν φάσῃ ἐν τοιούτοις γρατιμεύσων περὶ τὴν εξίπλασιν τῆς διδασκαλίας, πολλαπλασιάζοντες τὰ σχολεῖα καὶ ψηφιστῶν· τὴν ἄνευ ἀμοιβῆς παραδοσὴν μαζητῶν, ἵνα ἀλλού μέροις προσεπάλλουν νὰ διεισδύσωσι τὰς καὶ σήμερον ἀκεκλίματες μεγάλας εἰδικάς σχολές ἐπὶ τῶν διαφόρων τῆς ἐπαγγελίας καὶ στόλων.

Η Ημέλιμει ἵστως καταγενήση γράφει·
καὶ, οὐδέποτε μίνη πρὸς μίαν τὰς
ἰδίας τῶν ἐπὶ πανδιχγαρίας διαπρε-
ψύκτων ἀπόβλαστάλλονται· ἐπειδὴν
νὰ σημειώσουμεν ὅτι ἡ τῆς πανδιχγα-
ρίας ἴστωσιν ἀκολουθεῖται μοιραίως προ-
οδευτικήν πάντοτε πορείαν, προετεγ-
γένεσται ἐπὶ πλάκασιν καὶ μᾶκλισιν πρὸς
τὸ ἰδιώδεις τρόπος τὸ τέλειον, δηλαδὴ
πρὸς αὐτὴν ἡγούμενον. Εἰ καὶ ἀδύνα-
τομενονταῖς εκριθέστωμεν τῇ παγγήν,
ἴξῃ τῆς ἀπορίουσιν αἱ τελειότεραι ἐπὶ
τῆς πανδιχγαρίας γνώσεις, εὐχὴ τῆτον
σομως ἀριθμὸν παρατηρεῖται ἡ ἐπὶ
τῆς ἑραρχογῆς αὔτων ἀδιέχλειπτων
τῆς κριτικῆς προτετάσθαι.

(Ranz)

Ἐπί πάντοτε καλῶς πληρεῖται ἡ ψυχή μέν γ
(εἰς τῶν συναδέξιον τὴν) « Εἰς ωτίας =
δημοσιεύεις ἔλληνιστι: ἀπόλογοί τινες τοῦ
όθιωμανοῦ διευθυντοῦ τοῦ νεροῦ (δέν μα;
λέγει πάντος τὴν ἔγραψε,) ἡς προτάσσει
διάρρηξιν ὅφειλόμενον εἰς τὸν γαστρίν
καλώμενον τοῦ συντάκτου αὐτῆς, ατρού:-
τουσαν ὡς ἀβάσιμον τὸ ὑφῆμαν, γρα-
φίν δὲ τοῦ ὁλετοὶ τοῦ ὑδραγωγεῖον, ἡσαν
ἀσκεπεῖς εἰς πάχυπολλαχ μέρη καὶ ἐρρί-
πτοντο κακοτάται. Ήμεῖς ἐπεντάλμα-
θόντες, λέγοντες διτοῦ κατί τηρίστραν
ἔγραψάμεν τὸ γρονικὸν τοῦτο (30)!!
Αὐτοὺς τούς δὲ ὄγετοι τοῦ ὑδραγωγείου
ἡσαν προτίμετι· ἀσκεπεῖς εἰς ἀπειρά-
ριμα μέρη καὶ ἐξεπιτοντο πεντάδες εἰ-
δους ἀκαλορτίαι· κατὰ τὴν μαρτυρί-
αν ἀξιωπίστων πολιτῶν, ταῦτα δι-
δημοσιεύταμε. ἐγενέτες πρὸ διηγήματιν
τὴν ὥρελειαν τῆς πόλεως, Καὶ τὸ δη-
μοσίευμα τοῦτο ὥρελητε τὴν πόλιν
μάλλον ἢ σις δικαιοις ἐπανιστέοις, εἰς
σεμνύνεται ἡ « Εἰνωτίας » ὥρελητε λέ-
γομεν, διότι ὁ Μέγας Ἀρμοστής δι-
έταξε τὴν 2) έ τοιούτουν νά γεινη
ἀνάλυσις τοῦ νεροῦ τῆς πόλεως μας
καὶ διέτελες τοῦτος τοῦτον 1) τοῦτο
καὶ σύντοταν ἔκεινον τοῖς τὴν 1) τοῦτο

**Η ΑΠΟΒΑΘΡΑ ΣΚΑΛΑΣ
ΚΑΙ ΛΙ ΕΚ ΤΑΥΤΗΣ ΕΣΤΥΠΟΣΕΙΣ ΙΟΥ**

περισσούς ταχαίων πατέρων. Καὶ εἰς
τοιαῦτην, ὅτι παρεταθόως εἰργάσθη-
σαν τὰς ἐπι τοῦ μέτρου γυγνίαι, ὡν εἰς
μάλιστα καὶ ἐπεινῆτε ἀντικαταστάσεις
ὑπὲν ἄλλων δύο, ὅπως ἕτερες 2 ἢ 3 ἡμέ-
ρων ἐπιτελευταῖς ταῖς ἀποκεπή μισθοῖ.

‘Ως πρὸς δὲ τὴν ἐπεργασίαν τοῦ γάρ
αην ἡμῶν, οὐτε διένει πήσοντες να
ἐπενέγκηται νοσήματα: αἱ ἀκαθίσταται τοι,
ὑδράτος, αὐτοῖς δὲ εὐθυντήτης τοῦ νεροῦ
πληρωταρεῖται τὰ μέτρα, οὐτε συνέδη καὶ εἰς
Οἰνατος ἀποστέλλεται, ὡς ὅμιλοι εἰσι, εἰς
τὴν κακήν ποιεῖται τοῦ ὑδράτος.

Νέες ἡρηγάσιας ἀκριβείας νὰ μά-
θωμεν (καὶ παρακαλοῦμεν τὸν Λόν-
τζεν ἐξένθητο καὶ τὸν κ. Κουππᾶν νὰ
μᾶς πληροῦσθαι τοῖς τούτοις)
ποιάν ἡμέραν ὁ ἐνταῦθα ιατρὸς
κ. Φ. Καννέντος ἔκαμε τὴν ἀσθενε-
ντὴν ἀνάλυσιν τοῦ θύστορος καὶ διετίσ-
Μίγας Ἀρμοστής διέταξε τὸν ἀργία-
τρον ἵνα κάμη ἀνάλυσιν.

‘Μεμένις δὲν ἐπαιτοῦμεν καὶ δὲ, πλέ-
γραμεν τὰ πρότερα πατα, πρός ἀδιακείμε-
να συμπλήσως ήταντεπειθώδη, οὕτε ἐν-
γεγραμμένο, οὐδὲ κάμηνωμε, ἵνα γνώστει μαζ
τὸ μακρύνον ἄτπρων οὔτε μᾶς ἐπηρεάζουν
τὰ καθήκονταί τινα γραφόμενα ἕν τῷ αὐτῷ
ρειστι· ‘[Ε]νώπιον ἡταντα ἕν τῷ διάρθρῳ
γράψατε αἱ λλαχτατι· παραγράψματα
αύτας.

· ΚΙ· "Βινωταις· ἀγροῖς· λουτα· τὴν· ἐκ
τοῦ· ἔξι· περιπέτερον· χρήσι· αἴσι· οὐμο·
πολιτισσας· ψ· αγροχει· τα· ἔξηρις· · Βίλα·
τὸν· πεντήκοντα· περίπουν· ἑπήρις· αἱ· τοῦ
· ἐπίλικησσον· ἐπειδή· τοῦ· κυτατικώμενος· μή·
γνωρίζοντες· τὴν· ἐπιστήλην· προσέμενην· κά·

διαχειρίσαι έτα τῶν ἀποκατευθένων τριμών, δῆθεν εὐέργησαν οἱ ὅστε τοις μήτεραις. Ἡ θεοῖς αὐτῶν τὴν λίτιδα σχερής καθόστον καὶ στερεόμενοι δὲ ἡδύναντο νάγράσσωσι τὴν τροφὴν τῶν τῷ τῷ ἀτμοπλοιώ. Ἡ Κυρία . . . ὑπεριλανθρώπων καὶ εὐγενῶν, κινητούμενη αἰσθητή μάτεων παρθήγγειλεν νῦν δοῦλων εἰς ὄντους τοὺς πεινῶντας τὸν ἀναγγειλεῖν τρόφιμα, ὃν τὴν αἴξιν ήτο τοῦ βιβλίου τις εὐθῆς κατέβη.

· Πιμεῖς Ήετίλως πληρωθερούμενα, ο-
τι καζού· ήν περίστασιν εύθετησαν σι πάν
τοῦ κα-αττρώματος ἐπιβάται ἀνευ-
τροπίμιν, ή περὶ ής ὁ λόγος κυρία συ-
εισέφερε μὲν κατόπιν πρωτοβουλίας κυ-
ρίου· τινάς τὴν συνδρομήν της, διὸ ἐ-
πίσης εἰ· εἰςέπαινος ἀλλ' ὅπως καὶ
οἱ λοιποὶ ἐπιβάται τῆς 1ης καὶ 2ης
θέσεως, οὐχὶ δὲ παντας ἐκ τοῦ ίδεον αὐ-
τῆς βιβλαντίου, ώς ἔπλεσε τοῦτο ἡ
· Κιγωσις· ἐν τῇ φυντασίᾳ της. Τίγη-
ειστησιν ταύτην τῆς · Βιώσεως · θε-
ωρήτριμην ἀναγκαῖον νά· διαφένεις· πεν-
χαὶ γάριν τῆς ἀξιοπρεπείος τῆς εἰρημέ-
νης κυρίας. ή ἀποδέιηται καλακευτι-
κοι ἐπιχινοὶ ἐπι· εὔρησις· πλευθερίση
ὑπ αὐτῆς· τῆς · Βιώσεως · καὶ γάριν
τῆς φιλοτιμίας τῶν συμπλωτήρων αὐ-
τῆς· οἵτινες ἔτι συν παρέστησαν τὴν σημ-
ιῆριμην τῶν ὑπέρ· τῶν ἀπόρων ἐπιβατῶν

δύο γερανῶν πρὸς ἔκροτωταν, καὶ δύο ἴσχά-
νου. Μήν τὸ δὲ χρέας θετικὸν—διαιμογήτησιν ἢ
μὴ ξῆλους λόγον, τὸ Nostre Reposo τῆς Σκαλι-
πικῆς καταίστη, ἡς ἐλάχιστα μᾶλλον, μεταδίνη-
ται εἰς ξῆλον: τῷ νήσου πολιγύντε, παρέλειψαν
γὰ ξένην ήτωσιν, ὡς τὸ μόνον πάρογον ἀγ-
θοῦς τερψίας, φιλοξενου δρόσου, γάτης, εὐθυ-
μίας: καὶ λοιπῶν ἑπτάκυτων. Ηἱριδόξενον δὲ
πόλην δὲν ἔτειμηται προστηκόντων τὴν ἀποδέ-
σσαν τῇ, ἡ φιλοπόδεσσος Λιμενοτής καὶ εἰ πό-
λις καὶ τρυπάται τὸ εὐτύχημα νῦν ἔχως τοιαύτας.
Οἱ Bon Vivants τῇς τε Σκάλης καὶ Λέσβου κο-
λινούσκιτες: βόλου, θά πρεστίμων νῦν κλει-
στοι τὰ δημοπτά των καὶ νῦν πτευγίζῃ ἡ φυ-
γὴ των, ἐκεῖ δῆπου διέλθουν τὰς πρώτας εὐτυχεῖς
των ἡμέρας ὡς μείζονες, νεανίσκι, τύχουσι τοῖς
γέροντες, ἐκεῖ δῆπου ἀκρούεται δὲ φιλοτίθεος: τῶν
κυριάτων καὶ τὸ κελάδημα τῶν πτηγῶν. Δὲν
ἔργον ἔχουσιν. Θειούτινον ἔνθετημις ἡτούριζες
καὶ τρυπῆσι, δῆπερ νομίζεις διειπήγηθη ἐπί: γέρες
ως ἕρωταν κατερρύγον, "Οὐαν κατὰ τὰς θερι-
νὰς νύχτας, ὁ σύραντος εἶνε ἐνέρελος καὶ ἡ
γλυκεῖς Σελήνης ακτινοδάπι επιπλάτω, δόλο-
χαρος ἡ ἀποδέθρα γιλῆ καὶ ἐντάλματε—
ώς εἰ τοῦ ἔθεον καὶ γονιδεωδεῖς; ψύλων —πό-
της Σελήνης: τὰ φελόμετα: Ενυριμόνος: μι-
γνυτος ἡ σειρακής φελόδει τοῦ πόνου, τοῦ
θεῖου ὄπισκεται, πότε: τὸν ἐπιστῆς ἀπογνω-
φεῖται, τοῦ προσκειμένου ξέλτων.

Ἐκ τούτων ἴνταίρω, πειθῶντες καλέσμω, γρε-
φειτῶν πεπιγράφων, δύναται τις νὰ κρίνῃ ἐν
ποιῷ θέτει καὶ, ὑπὲ-τὴν ἐποψίην τῶν φυγαϊκῶν
καλλονῶν, ἀπειπεῖ καὶ ὑπὸ τὴν φύγα/γωγικήν,
ἴκνησημετώπιον καίτιον ἡ ἐποδίζεται, τὴν ἐπηρξεῖν
πρὸ διεκτετράδος καὶ ἐπέκεινον οἱ Ἀρχόν-
τες ἡρῶν, καλλωπίσαντες ἀληθῶς τὰ μέρη
ἐπειδεἰ—ἐπεικῆτεν δὲ διὰ πληθωρῆς; τότε ἐν
Σείκῃ ἔστρωγίων καὶ λουπῶν, εἰ τα Λασινα-
κεῖς καὶ Σεικλιώται, ἐνομάζεταις αὐτὴν Πόντος.
“Ω; ἐν περιεκτίσεις ἡ καὶ στεικῶς πός
τηρ ἐπειδήτηρ ἔρετίζων τοὺς Λασινακεῖς, ἀδικ-
χειτῶν συντικιῶν—τοὺς συγγάζοντας εἰς αὐτὴν
ἐπειρεῖνταις τὴν δὲ τὴν γωμάτην μού. Ο-
τι, εὖρις φύσιοι καὶ σιμβόδιαι;, φύσις πός τὸν
ἴσωται βέτοντες, ἀλλὰ γρεπετῆροι μᾶλλον εὐ-
γενεῖται φύλοσοκαμανεος; Ἐάν καὶ εἰς ὥραῖν
τῇς ποικιλίας μας: εὑρίσκειν ἔγχοιν ἐν ἐπωτῷ τὰ μετά,
μή τιμεῖς τοὺς ἀνδρεῖς, φυσική γρεπίσματα, δω-
ρα, ἀλιττωματα η διπλας: ἀν ἕλλως θελήσητε
νι καλλίτετες, ταὶς τρωματίσης μένον τους, ἡμείς
ἔγνωμεν ἡδη τὴν καίσιν μας: ἐπηγματισμένην
περὶ αὐτούς. Ο γενικές δημος τῶν Λασινακίων
γρεπετῆροισι: κατὰ τὴν ἐπαγωγικήν κρεπτί-
μου διέν ν συμπειγόντες τὸν ἐπῆς: Κέκτη-
ται διάλογος: συμπειθεῖ πρέσβωπος, ἀντιτολεῖται
ερμηνευομένης περὶ ἀντίμου ποικιλάσσεται
τὴν σιγήν: διὰ γλυκίας: σλοσισθενος, διετοί
ἴγγριθεν νέαν ευποδεστέτηρη, ἀκολουθουμένην
οὐ: ἐπέρων δέος. Ἡτο γυνή ὥστε, πεδάλη,
ηλικίας . . . μετρίου παρεπτηματος, διλογον εὐ-
εργετος, μετρόμην ἔχοντη γρεπίζουσαν εἰς τὴν
ἀντανάκλασιν του ἡλίου η τῶν ἀκτίνων του
φωτός, ητις οὐδί καὶ πολὺ πλευριώς κατεπι-
ποντα ω: μετάξις εἰπε τὸν κρετίζων αὐτῆς: ε-
στεργίνου ὑπερτρέπων: τὸ εὐρύ καὶ ἐπειγοντο-
ῦτης μετωπον, ἐπεικήθημενον γλεγυκῶν ὄφαλ-
μων, εἰσίνις, ἐκεῖ, λόγωντες πέθοντο μετάλλου η εἰσω-
νιν, καθίσταντο στηνηρεσεδέλαις ἐντὸς τῶν
σκεπαστῶν αὐτοὺς μεγάλων ἔχοντων βλεφαρί-
δων, ἰδιαιτέρων παρεγγυσῶν αὐτῇ γλυκύτητα.
“Πρὸς αὐτῆς κενονοκατάτηρ καὶ ὀλίγον ἁνασ-
συρκένη εἰ/ε μετρίους τοὺς φύλωντας, περὶ τὴν
θίσιν ἐνημένη μετὰ τοξευδῶν ὄφεων, ἐδίδεν
αὐτῇ τύπον δόλως: ἐλληνικῶν, ἐνῷ αἱ κανονι-
κῶταται γρεματοί αἱ φρεατονόδοι τοῖς βοσσόρρεους
αὐτῆς: περιεῖ, κατείηγον εἰς ὥραιαν τετρογήν,
καὶ πελκεῖται πετρέστητος πάλον τέλος: τῶν γι-
ρρεκτῆρων τῇ: καθίστα αὐτῇ μίσι τῶν καλλο-
νῶν ἐκείνων, αἵποντες ίκ πορτηρης: δύψιλα μηχιό-
ουσιν οὐδί: πλέον τὴν καρδίαν ἀλλ’ αὐτῇ τὴν
φυγήν.

Διαλίσις: ήσπειρον κατεπεισώντας την καλλουρήν εκείνην, έπειταν τὸν ρόρον τοῦ Θεομαχοῦ μου, δὲ ὅποιος ἐρέιτερος εἰ: τὴν ἀντιπρόσωπον τῆς καλλιμάρθου Φύσια.

Καὶ εἰνί, μὲν θῆται ὅτι ἡ φύσις περίγει τὰ τὰ ώραῖα αὐτῆς πάστρατα, τὰς γυναικας τὰ κατάλληλα δῆτα πρὸς ἐπιθέσιν τῷ πολεμῳ τοῦ Ἐρωτεῖ. Οὐστε τὰ περίτα εἰς τὸν ταύτην καὶ τοὺς οὐρανοὺς τὸν Ήλιόντας ἔδωκεν, σύντα καὶ τὰς γυναικας τὰς γύρων πλανήτας τοὺς πλανήτας, ζτίνας δι' Εὔσωπον ταχεῖτες γυναικες, ἐνεδιδόσσαν εἰς τὴν αὐτὴν τῷ ινδῷ περιπόλην.

Καὶ ταῦτα τοῖς πολιτικοῖς, εἰχονταί τις μεταξὺ καὶ ἀπόλευτοῖς· οὐκονταί τοις ἐκριθῆσεύσις τῶν ἐλευθέρων θέσιν, αἱ σηματίσια καὶ συμπιεσίσια τῶν.

Καὶ τοῦτο μὲν διὸ τοὺς ἀπειθεῖσκους· οὐ πΟΝΤΙΚΟΥΣ Αἰγαίωνες, ὡς ἐν τοῦ Πόλεως βι-
βλῳ, γεννῶντες εἰπεῖν· Μέντος πεποντούς τοῦ καιρωνικοῦ
θίου τελεστέρας ὅτημέντοι γεγνημένη ἕδεσσον· Ε-
ν γε καλέστοι καὶ τὰς γυναικίς εἴς αὐτούς τοὺς
ἀποτοῦ, ὧν ἵνα εὖ σύδιον θελγητούν· Θί οὐδεποτε

Ούδες θεοίσιας ἄγνοει δὲ περισταὶ πόλεμοι
γέραιν γυναικῶν ἐγίνοντο. Οὐ Τεωτίκος δὲ καὶ τὴν
Ἐλένην, οὐ τοῦ Ἀγάλλεω μηνὸς δὲ καὶ Βεζηστῆδη,
οὐ τεσσάρης ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἰστορίᾳ λεγόμενος πό-
λεμος δὲ Θεοῖν τῷ Θεοῖν, έρεπθείσαν
Φωκέων τινός. Ήχρελεπτίξει, γέραιν ευνοούμενες
αἱ ἄναι τοῖς τοῖς μετελεκτομένοις τοῖς

αις ωπ^τ συντων των μουσεληγμάτων Θίσην, πολι-
αρχίτων γένους, συνχρήστοι πάλι^τ.
Αναρρήστρηστως μία των άρρενών, έπ^τ ίων
Ιδία άνεπτυγμένων και άμεσων διατάξεων αι^τ γυναί-
κες τη^τ: άρχιστητος ήν^τ, ὑπερύσιος, ή πλήθων
των θηρακίων και πολιτικῶν των ἀρχιτῶν
Ἐλλήνων έρετων, ού^τ αι^τ γυναίκες μετείγνυ-
και^τ μετελάχθινοι γραμματίζουσαι διά του ικα-
γωνού της μαρτής, συνθεούμενοι μετά ηθούς λε-
πτῆς φιλορρετείς, θλυστεικῆς κραυφότητος κα^τ
ίξενητημένης γέρεταις. Έν^τ ταῦ^τ έρεταις ταῦ-
ταις Ιδία διεκρίνετο η γέρεις του πραγμάτως
ρεύσθη, ή λεπτότης, η επιαμότης των ἀπηγνή-

